

90	καὶ μὲν Τίτουν βέλος Ἀρτέμιδος θήρευσε κραυπνόν,	160
6	ἴξεν ἀνικάτου φαρέττας δρνύμενον, ὄφρα τις τὰν ἐν δυνατῷ φιλοτά· των ἐπιφανεῖν ἔραται ε.	
E'	τοι μὲν ἀλλάλοιστον ἀμειβόμενοι γάρουν τοιεῦτ'· ἀνά δ' ἡμένοις ἥε· στρα τ' ἀπῆναι προτροπάδαν Πελίας	165
95	3 ἵκετο σπεύδων τάφε δ' αὐτίκα παπτά· ναις ἀργήνων πάθλον δεξιετέρῳ μάνον ἀμφὶ ποδὲ. καὶ λέπτων δὲ θυμῷ θεῖμα προσήνετε· «Ποίαν γαῖαν, ὃ ἔξεν', εὔχεσαι	170
6	πατέρδ' ἔμψεν; καὶ τις ἀνθρώ· πων σι χαραπιγενέων πολεῖς ἔξανθηκεν γαστρός; ἔχθιστους μὴ φεύδεσιν	175
100	καταπαύμαντος εἰπὲ γένναν». τὸν δὲ θαρσήσας ἀγανοῖς λόγοις ῶδε ἀμείρθη· «Φαμὶ διδασκαλίαν Χεί· ρωνος οἰστεν. ἀντρόθε γάρ νεόμοι	180
3	πάρα Χαρικλίδος καὶ Φιλόρας, ίκα Κενταύ· ροι με κορδαν θρέψαν ἀγνοι·	
105	εἶνος δ' ἔκτελέσας ἴναυτούς οὔτε ἥργον οὐτ' ἐπος ἐντράπελον κείνονταν εἰπὼν ιερόμων	185

102-3. ἀντρόθε Φιλόρας schol. Aristoph. Pac. 313 Dübner; sedis s.v. κάτισθαι

go. κραυπνόν τερπνόν C. λαπτό F. 92, ad rem cf. Alcm. fr. 1,6 sq. Page = 3,16 sq. Calame [= 186] τόν Εἰρ. 34, ἐν I ἰδι BGH: προπροπόλεων Εἰρ. -θεν Φρατοπόλεων; I, ad proptem. cf. II. XVI 304 35, παπτάντων Βοεική πατερίς cod. init. -ηνες 80 37, προσένετε Φρεσοπόλεων Φρεσοπόλεων Βυζ.; ad προσήνετε cf. Pyth. 9,12; Steisch. fr. S 148,1. Page; Bacchyl. 15,5; ad απρηπτον vid. etiam v. 8a adn. | δινον Calligerg. 38, πολλαὶ cf. Σ. explicat. τοιες et Aesch. Supp. 671 πολλὸν οὐδεν vid. etiam Beazwell, *A Commentary* p. 190. καταριζόμενας CV (=ντες V); καταριζόμενας nell. codid. 101. θαρσήσας B: θαρσήσας CV θαρρήσας nell. codid. 102. Χίρωνας Schoeder | διερέθε ΘΕ.

90	Pure Tizio colpi la rapida freccia d'Artemide balzando dall'invitta faretra perché ognuno ambisca ad attingere amori possibili».	160 <
Str. 5	Così vociferavano l'un l'altro; ad un tratto, sul carro levigato giunse a precipizio Pelia con le sue mule: e subito stuol appena scorse al piede destro l'unico ben noto calzare. Nascoste nel cuor la paura e gli chiese: «Quale terra tu vanti come patria, straniero? Quale umana creatura terrestre ti buttò fuori dal suo bianco ventre? Non la macchiare di odiose menzogne, di' la tua stirpe».	165
95	95 giunse a precipizio Pelia con le sue mule: e subito stuol appena scorse al piede destro l'unico ben noto calzare. Nascoste nel cuor la paura e gli chiese: «Quale terra tu vanti come patria, straniero? Quale umana creatura terrestre ti buttò fuori dal suo bianco ventre? Non la macchiare di odiose menzogne, di' la tua stirpe».	170 <
100	100 Con miti parole, imperterrita, egli coal gli rispose: «Io dico che son qui per recare quel che insegnà Chirone. Vengo dall'antro, da Càricolo e Filira, dove mi crebbero le figlie venerande del Centauro. Ho compiuto vent'anni, né mai dissi né feci tra loro parola o cosa impudente:	175 <
Ant. 5	105 ad. 103. Φιλόρας C., cf. Pyth. 9,30 104. διερέθες B: διερέθες G -θεν V -θεν nell. codid. 105. θαρρήσας E. Schmid, sed iam cod. Perus. 99 (B41) sec. XV (M), Heyne, cui etiam θαρρήσας ε Σ εδέσα διερέθεσε δι την πλαυτ. (Boeckh, Note criticar p. 464) θαρρήσας Saal-Machler, sed ε Σ εδέσα διερέθεσε κατ αιρεψός, δ δι την διερέθεσε δι την πλαυτ. (Boeckh, Note criticar p. 464) θαρρήσας Van Geerteningen ad loc. et Schroeder, Pythicus p. 40, cf. etiam Pyth. 1,91.	180 <

οϊκαδή⁶, ἀρχαίων κομίζουν
πατέρος ἐμού, βασιλευομέναν
οὐ κατ' αἰσαν, τάν ποτε Ζεὺς ἀπασθν λαγέτη
Αἴδηλος καὶ παισὶ τιμῶν.
πεύθουμας τάρ νι Πελάσιν δῆμευν
λευκαῖς πιθήσαντα φρασέν
ἀμετέρων ἀποσυ-
λάσσει βασίων ἄρχεδικαν τοκίεν·
τοι μ', ἐπει πάμκρωτον εἰδόν φέγγος, ὑπερφιλά-
ἄγεμόνος δείσαντες οὗτριν, καῦδος ὡς-
είτε φθιμένου ὀνοφαρέν
ἐν δόμασι θηράμενοι μάγια κωκετῷ γυναικῶν,
κρύβοις πέμποντο σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις,
νυκτὶ κοινάσαντες ὅδην, Κρονίδῃ
ὅδε τράπεν Χείρουν δόκεν.

ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων
Ιστε. λευκίππων δὲ δόμους πατέρων, κε-
ρύνοι κοπίται, φράσσοται μοι σφρέως.
3 Αἴσσονας γάρ πατές ἐπιχώριος οὐ ξεί-
νειν ἴσχυραν γαῖαν ἀλλαν.

οὐδὲ δέ μι θεῖος 'Ιάσσονα καὶ λήψικων προσαύδαια κα-

109. λαυκός-ρράον Lyd. de metr. 93, p. 190, 5. Wünsch δὲ Πλίθαρος λαυκός φησι. ρράον τὸ μὲν εὐετές; Henych. s.v. λαυκός ρράον; Phot. s.v. λαυκός ρράον; Suda s.v. λαυκός ρράον πεντα-5, cf. schol. Lycoph. 175, p. 88, 13 sqq. Scheer

ποτε δράσαντος Χαρίτης απ. Σε καρπούς ΑΓΓΕΛΟΥ: μεταπό ΒΟΓΗ¹⁰⁹
νοῦ πι μετ. refl. coll. | λαρυγγός, Αριδαίων. Λ' απόν π. γά: λευκός intellige "stul-
us", "instipitū" vel "instans", explicatissimum sollicitudinē (ποτε δράσαντος τοῦ ια-
τοῦ) et Lydi secutus, c. etiam Heynech., Phot. et alia s.v. λευκός φαστής ποτε
ναὶ φαστῆς Β ποτε δράσαντος Φ λευκός Β² | δράσαντος GH | δράσαντος δρά-
γοντος (ιατροῦ). Χαρίτης στριψε τεττάντα Β³, σαν επιταντος λεξοντος
δράσαντος-δράσαντα traducte | τοφεῖς Β⁴, απ. τρέψαι, cf. v. 29 | μέταν πατεῖ
Β μέτα Ε πάτε Κ⁵; απ. πέπτεις Ε. ποτε δράσαντος πε-
χόποδες coll. ποτε δράσαντος Hartung, Turny et al. inedit. - cf. v. 16; ad
ποτε δράσαντος πε-

¹⁰⁵ ritorno ora a casa a riprendersi l'antico onore regale del padre - che altri esercita contro giustizia a suo tempo concesso da Zeus ad Eolo condottiero dei popoli e ai suoi figli.

Sento dire che Pelia,
obbedendo al suo cuore insensato,
130 lo rapi con la forza ai miei genitori,
i sovrani legittimi;
com'io vidi la luce,
essi, temendo la protervia
d'un capo arrogante, presero in casa
un lutto tetto, misto a lamenti di donne,
come s'io fossi morto, e poi segretamente
mi mandarono in fasce purpuree
135 affidando alla notte il cammino
e mi diedero al Crönide Chirone
perché m'allevasse.

Str. 6 Ormai sapete il succo del racconto;
miei cari cittadini, mostratemi la casa
dei miei padri dai bianchi cavalli:
poi ch'io sono di qui, il figlio d'Èsone,
non venni straniero in terra d'altri.
E mi chiamava Glàsone per nome
la divina fiera».

formam τρίπο = τρίπο cf. Pyth. 1,44 [Xipha Schroeder 118. ladius codd., rectef. d. Schroeder et Farnell p. 161 (cf. v. sibi adn.): διδάσκαλος Hermann, Note p. 18 (propter metrum) διδάσκαλος Madvig p. 587 119. καλλέσθιον Schroeder coll. θύμοντος passim: καλλέσθιον codd.; case creata καλλέσθιον 117, ut existat in Diad. school edition; επονομή Aheus, De dial. pp. 133 et 199: προσφύτης codd.; ...]; [Π¹⁴: vestigia minima tantum, ἡγεμόνια lega Pintaudi

Τυροῦς ἔρασπιλοκέμου γενεά· πραῦν δ' Ἱάσων
 6 μαλθακῷ φωνῇ ποτιστάζων δαρὸν
 βάλλετο κήρυπτῖα σφρόνι ἐπέων·
 « Ποῖ Ποσειδᾶνος Πετραίου,

— Ζ' ἐντὶ μὲν θυτῶν φρένες ὀμύτεραι:
 140 κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δύκαιας δόλιον τρα-
 χεῖται ἐρπόντων πρὸς ἐπιβδαν δύμας·
 3 ἀλλ' ἐμὲ χρῆ καὶ σε θεμισταμένους δρ-
 γάς θεραίνειν λοιπὸν δῆμον.
 εἰδότη τοι ἄρεως μία βοῦς Κρητῆς τε μάτηρ
 καὶ θρασυμῆδες Σαλμωνῆς τρίταιουν δ' ἐν γοναῖς
 6 ἅμμερες αἵ κεινῶν φυτευθέν-
 τες σθένος ἀελίου χρύσεων
 145 λεύστουμεν. Μοῖραι δ' ἀφίσταντ', εἴ τις ἔχθρα πέλει
 δμογόνοις αἰδῶν καλλόφαι.
 — οὐ πρέπει νῦν χαλκοτόροις ξίφεσιν
 οὐδὲ ἀκέντεσιν μεγάλων προγόνων τι-
 μῶν δάσσεσθαι. μῆλά τε γάρ τοι ἔτιο
 3 καὶ βοῶν ἑπτήδες ἀγέλαις ἀφίημ' ἀ-
 γήρος τε πάντας, τοὺς ἀπούρας
 150 ἀμέτέρων τοκέων νέμεσαι πλούτον πτίσινον·
 κοῦ με πονεῖ τεῖν οἶκον ταῦτα ποροῦνοντ' ἄγαν,
 6 ἀλλὰ καὶ σκᾶπτον μόναρχον
 καὶ θρόνος, φοτε Κρητηΐδας

138. παι-Πετραιος schol. Apoll. Rhod. III 1244, p. 155, 23 Wendel et δέσποινος schol. Lycoph. 173, p. 8, 13 Scheer

137. ad μελλ. φωνῇ-δαρον cf. Pyl. 1, 98 138. βάλλετο Η | ποσειδᾶνος EG πο-
 σειδᾶνος B Ps.-Mosc. 142. χρῆ om. C' 143. δημός ΒΒγ: ἀμίς Β et
 noll. codi., cf. Δημη. vv. 153 et 167 144. δημότον? BH! Tril.: ἀδημότον? V et
 Chetis ap. Σ', Ps.-Mosc. δημότον? CAG 145. αἰδῶν καλλόφαι: cum ἀρ-
 οτανοῦ λιγαντ. Σ, cum εἰδει E. Schmid 147. νῦν ΙΣ: νῦν EH νῦν Θ νῦν Φ
 νῦν F νῦν G^η νῦν G^η | χαλκοτέρεις Calligen: χαλκοτέρεις C^η χαλκοτέρεις C^η

il figlio di Tiro dalla bella chioma;
 e Giàson, stillando
 con voce blanda parole gentili,
 gettò la base di un saggio discorso:
 « Figlio di Posidone Petreο,

Str. 7 le menti dei mortali sono pronte a lodare
 140 più che giustizia i subdoli guadagni
 e vanno tuttavia verso un domani amaro;
 ma dobbiamo io e te conciliare
 i nostri impulsi secondo giustizia
 e tessere prosperità futura.

Parlo a chi sa:
 la stessa giovenca fu madre
 di Crèteo e dell'impavido Salmoneo;

145 e noi, terza stirpe, generati da quelli
 miriamo la forza dorata del sole.

S'allontanano le Moire

se fra coloro dello stesso sangue

c'è discordia che occulti il pudore.

Ant. 7 Non s'addice a noi due dividere
 con le spade di bronzo e le lance
 il grande onore dei nostri antenati.
 Io ti lascio le greggi e i fulvi armenti
 dei buoi e tutti i campi che coltivi,
 tolti ai miei genitori,

150 impinguando così la tua ricchezza;
 non mi disturba che di questi beni
 troppo s'accresca la tua casa,
 ma quello scettro di monarca e il trono
 sul quale, un tempo sedendo, il figlio di Crèteo

χαλκοτέρεις V 149. νῦν Σ Ps.-Mosc.: οἰδὲ noll. codi. | ἀδημότον; codid.: ἀδημό-
 τον τεττα Boeckh, sed. cf. Schroeder 1900, Prod. p. 38 151. ἀλλά-θρόνος: μη-
 διδιδεῖν μι τοιε, cf. Σ, αλλι οὐδενον et θρόνος ut nomin. absol. intelligent |
 θρόνον PG^η Η

- ἐγκαθίδων ἵπποταις εῦθυνε λαοῖς δίκαιας·
τὰ μὲν ἄνευ ξυνῆς ἀνίας
λέπτον ἄμμιν, μή τι νεώτερον ἐξ
αὐτῶν ἀναστάσης κακόν». 175
- Δις δέρ' Κετεπε, ἀκὴ δ'
ἀνταγρέωσαν καὶ Πελίας· «Ἐσομαι
τοῖος ἀλλ' ἥδη με γηραιὸν μέρος ἀλιεῖς
ἀμφιπολεῖ· σὸν δὲ ἄνθος ἦβας δρετοὶ κιν-
ματίνες· δύνασαι δὲ ἀφελεῖν 180
- μάνιν χθονίων. κελεται γάρ ἔαν φυχάν κομιζεῖ
Φρεΐος ἐλθόντας πρὸς Αἴγατα θαλάμους
δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλον λάγειν,
τῷ ποτ' ἐπόντου σωθῆ 185
- H' Ἐκ τε ματριυᾶς ἀθέων βελέων.
ταῦτα μοι θαυμαστός ὄντειρος ἤών φα-
νεῖ. μεμάντευμαι δὲ ἐπὶ Κασταλίῃ,
εἰ μεταλλατόν τι· καὶ ὡς τάχος δέρμό-
νει με τάχιχνον νοῦν πομπάν. 190
- τοῦτον ἄσθιλον ἐκάνει τέλεσον· καὶ τοι μοναρχεῖν
καὶ βασιλεύειν δύναμιν προήσειν. καρτερός
δροκος ἄμμιν μάρτιας ἕστε 195
- Ζεὺς δὲ γενεθλίος ἀμφοτέροις..
σύνθετον ταύταν ἐπαινήσαντες οἱ μὲν κρίθεν·
διτάρη Ιάσων αὐτὸς ἥδη 200

153 sq. cf. Eust. in Od. 1614.61

153. ἴστορες Β' | λαοῖς Βγ.: λαοῖς codd. 153. post δραῦν distinguishing codd., ante δραῦν Σ | διανεργεῖ Schmitz, De Pindero p. 34. Turyn: διανεργεῖ ΖΠ^ο ἀντίρρος λ -στήρη Β^οΔ^ο (τι νεώτερον subiect.) -στήρη (= στήρη) Σ' -στήρη Δ^ο δια-
νεργεῖ W. Schulz, Quant. ep. p. 431 adn. 1, Schroeder, Snell-Maehler διανεργεῖ
Hermann, De diai p. 218. 157. τοῦτον Βγ.: τοῦτον codd. 158. ad Λεῦδος
ἔβας cl. II. XIII 416. Minn. fr. 8.3 Geppi-Prato et Segal, «QUCC» XXII 1976,
p. 71. 161. οὐδὲ τὸν μετροῦς ΚΥ^οΒγ.: μετροῦς δὲ μετροῦς Β' μετροῦς λ |
βαῖλον Φ^οΕΡ βαῖλον Φ^ο. 164. μεταλλατόν τι (μεταλλατόν τι VH^ο) ταῦτα codd.

impartiva giustizia al suo popolo equestre;
tutto questo rendimi
senza alcuna molestia reciproca,

Ep. 7 155 perché di qui tu non faccia sorgere
un nuovo male».

Così disse e tranquillo rispose
anche Pelia: «Sarò come vuoi,
ma mi circonda ormai l'età senile,
e a te già ribolle
il fiore della tua giovinezza:
l'ira degli inferi tu pooi rimuovere.
Poiché Frisso c'impone
di richiamar la sua anima,
andando al palazzo di Eeta,
e prendere la pelle villoso dell'ariete
sul quale un giorno si salvò dal mare

Str. 8 e dagli empî strali della matrigna.
Il sogno prodigioso questo è venuto a dirmi.
Chiesi all'oracolo della Castalia
se dovevo indagare: e m'impose
d'allestire al più presto una nave all'impresa.
160 Compi tu, volentieri, questa prova

e giuro di cederti
il regno e il potere.
Ci sia testimone,
giuramento immutabile, Zeus
antenato di entrambi».
Concluso questo accordo,
si separarono; e Giascone stesso
in gran fretta incitava gli araldi

peneter C (μεταλλατόν τι); cave μεταλλατόν τι scribas cum edd., cf. Slatet, Lex.
Find. s.v. μεταλλατόν: fortasse μεταλλατόν τι scribendum coll. Σ διανεργεῖ [με]
et Σ 169. ἔτοις EPGByz.: αὐτὸν scil. codd.

	είρεστα δ' ὑπεχώ- ρησεν ταχειάν ἐκ παλαιμάν ἄκορος.	360
3	σὺν Νότῳ δ' αὔρας ἐπ' Ἀξείνου στόμα πεμπόμενοι ἡλιοθυν· ἔνθ' ἀγάνην Ποσειδάνωνος ἔσ- σεντ' ἐνναελιό τέμενος,	
205	φοίνισσα δὲ Θραίκειον ἀγέλα ταύρων ὑπάρχειν, καὶ νεκτίστον λίθινον βωμὸν θένεαρ.	365
6	ἔτι δὲ κήνθινον βαθὺν ἱέμενοι δεσπόταν λέσσοντο καῦν,	
	συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάσκετον ἐκεψυγεῖν πετρόν. διδύμαι γάρ ἔστιν ζω- αί, κυλινδέσκοντο τε κρατικότεραι	370
120	3 ἢ βαρυγγόθυπων ἀνέμων στίχες· ἀλλ' ἢ- δη τελευτὴν κείνος αὐτᾶς ἡμιθέων πλόδος δῆγαγεν. ἐς Φάσιν δ' ἐπειτεν ἡλιοθυν, ἔνθι κελαινώπεισι Κόλχουσιν βίαν	375
	μείζην Αἴγαρς παρ' αὐτῷ. πότνια δ' δῆμετάσιαν βελέων	
	ποικιλαν πύγγα τετράκιναμον Οδύλυμποθεν ἐν ἀλύτῳ ζεύξισι κώνιλλω μανικῆδ' ὅρην Κυπρογένεια φέρεν	380
125	πρώτων ἀνθρώπουισι λιτάς τ' ἐποιεῦτάς ἐκδιδέσκοντες ποσέδη Αἰγαοῦδαν.	385

106. *vobis* *versus* Henych. s.v. | *[poz]*. *Obisp* Eust. in II. 109,13 et in II. 553,16 (Cramer, *Anec.* Perls. III p. 109,13) 109-11. *Obisp*. *dywyw* Eust. in Od. 1713,3; cf. Eust. in *Dictry. Perleg.* 144, p. 145,11 Müller

201. πρεσβύτερος Σ. 201. πάπικους C Ps.-Mosch.
Schroeder: *huiusmodi etiam in ecclesiis Byz.*

202. παντοδιάβολος B | *huiusmodi*
etiam v. 49 sub: *θρησκευόμενος*

203. οπαδίστης Tury col. *Pax* 3,15
ad vocat. cf. Ness. 9,1. κατ' Αἴγαον
τίτλον Τρικλ. B. Schmidt λέγεται dub. Boeckh, Note critique p. 468; minime
credideris αἵγονος cod. corruptum, quod a Pindaro περιεγένετο adhibetur | βαρύον
scripsit Βαρύον cod. (Θρησκ.) θρησκ. iam ante Ahdweil, qui verbū transpo-
nunt: θρησκ. λέγοντες 107. lastens G: *huiusmodi* res. cod. | λέγοντες
V. 208. παντοδιάβολος ΦΕ | ad ducim. cf. Pyth. 1,24: 3-11. 209. θρησκ. (ΕΙ.)
ad secund. locum. cf. v. 1. et Pet. 2,20: 3-11. 210. 8-10. παντοδιάβολος

e dalle rapide mani seguiva
un remigare insaziabile.
Condotti dai soffi di Noto
giunsero alla bocca
del mare Inospital;
qui posero un sacro saccello
a Posidone marino:
v'era una mandria fulva di tori traci
e il cavo di un altare di pietra appena soetto.
Precipitando nel baratro del rischio
pregarono il sovrano delle navi

Str. so di fuggire l'indomito moto
delle rocce cozzanti. Erano vive e gemelle
e rotolavano più rapide
110 che le schiere dei venti strepitanti;
ma quel transito ormai di semidei
recò loro la morte.
Poi giunsero al Fasi
dove con forza s'appiccarono
coi Colchi dal nero volto
in presenza d'Eeta.
Ma la Sovrana dei dardi acutissimi,
Cipride, dall'Olimpo
aggiogò la torquilla variopinta
115 ai quattro raggi di una ruota indissolubile.

Ant. 10 e per la prima volta portò agli uomini
l'uccello del delirio e al saggio figlio d'Èsone
insegnò le preghiere d'incantesimo

3	δέφρα Μηδείας τοκέων ἀρβλοστ' αι-	
	δῶ, ποθεινά δὲ 'Ελλάς αὐτάν-	
	ἐν φραι καιομέναν δούνοι μάστηγι Πειθοῦς.	390
110	καὶ τάχι πείρατ' ἀθόλων δείκνυνεν πατρωίων·	
6	σὺν δὲ ἔλαιν φαρμακώσταις'	
	ἀντίτομα στερεῖν ὁδοντάν	
	δῶκε χρίσθαι, καταίνησσιν τε κοινὸν γάμον	395
	γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μεῖχει.	
	ἀλλ' οὐτ' Αἴγαιας ὀδοιπόντιον ἐν	
	μάστους ἀρτοῖρον σκύμφατο	
115	καὶ θόας, οὐ φλόγγ' ἀπό	
	ξανθῶν τενήνων πυῆν καιομένοιο πυρός,	400
3	χαλκέας δὲ ὅπλαις ἀράσσετον χθόν' ἀμειβόμενοι,	
	τοὺς ἄγνηντας ζεύγλη πελασσετε μαῦνος. ὅρ-	
	θάς δὲ αἰματαξὶς ἐντανθασας	
	ἡλιον', ἀναβωλακίας δὲ ὀράγιαιν σχίζει νάθον	405
6	γῆς. ξεικεν δὲ ὕδες· «Τοῦτ' ἔργον βασιλεύει,	
	ὅστις ἔρχει ναός, ἐμοὶ τελέσαις	
	διρθίτον στρωμνάν ἀγέσθω,	410
230	)—	
IA'	καὶς αἰγλᾶν χρωσθεί θυσάνῳ».	
	ῶς ἄρ' αὐδάσαντος ἀπὸ κροκέν δή-	
	φαῖς Ιάσων εἶμα θεῷ πίσυνος	

114. στήματα cf. Eust. in II. 325, 38

115. φρεσὶ Φ¹ 110. πατρώδεις Ρτ.-Mösch.: πατρώδεις codd. 111. φαρμακό-
σταις' Β: φαρμακώταις' τελ. codd. Inon liquet C | επειρ ΦΕΡ: στερεῖ-
ψη 111. δὲ οὐτ. ζὲ ἀλλάλοισιν ἀλλάλοισιν C² | μεῖχει Schroeder: μεῖχει ΖΓ-Ρι-
Mösch. μεῖχει ΒΔΓΗ¹ 111. βαῦνον λ | ad γαύνον cf. Schwayer I p.
144 117. ζεύγλη διέλεσεν Φ ζεύγλη πειλάσσει G (-εον ΓΠ²) | ἐντανθασας Β: ἐν-
θανθασας G -εας nell. codd. 118. ἀναβωλακίας Φ³ δεικ βαλακίας Φ δεικ
βαλακίας ΕΦ: βαλακίας | ἐντ. βαλακίας, i.e. Hartung, unde δεικ βαλακίας: Β

perché rapisse a Medea il rispetto
peì suoi genitori, e l'amore dell'Ellade
la scuotesse, infiammata nell'animo,
con la sferza di Péito. 390

110. Ed essa gli indicò subito i mezzi
per compiere le prove che suo padre esigeva:
con olio mescolò erbe recise,
rimedi ai dolori durissimi,
glieli diede perché se ne ungesse. 395
E convennero insieme d'unirsi
in un mutuo soave connubio.

Ep. 10 Ma quando Eeta pianteò nel mezzo
l'aratro d'acciaio coi buoi
che dalle fulve mascelle spiravano
fiamma di fuoco ardente 400
e con gli zoccoli di bronzo
a colpi alterni battevano il suolo,
da solo li condusse e li accostò al soggiōlo.
Li spingeva tracciando solchi diritti
e il dorso della terra spaccava
in zolle di due braccia.

110. E disse: «Chiunque sia il re che governa la nave,
se questo lavoro mi compie,
porti via il mantello indistruttibile, 405

Str. 11 il vello lucente di fiocchi d'oro». 410
A queste parole, gettata la veste di croco,
Giasone, fiducioso nel dio, si mise al lavoro:

Braswell, A Commentary p. 34; ad ἀναβωλακίας cf. Schroeder, Pythia p. 45 |
ἀρύνει Hermann, Dr. diss. p. 151: ἀρύνει vel ἀρύνει codd. (-ει Φ¹) 230.
τίλλεις Beck: τίλλεις ΚΥΠΒ τίλλεις|σος ΚΥΠΒ 231. χρονί V, om.
C 232. χρονίς B: χρονίς codd. | ήσης ΚΥΠΒ: ήσης G -εας ΖΓΗΛΗ²

3 εἶχετ' ἔργου· πῦρ δέ νιν οὐκ αἰδόλει παμ-
φαρμάκου ἔινας ἐφετματίς.
σπασθέμενος δ' ἄστρον, βούσους δῆσας ἀνάγκας
235 έντεσιν αὐχήνας ἐμβάλλων τ' ἐρεπλεύρῳ φυῇ
κέντρον αἰλανὲς βιστάς
ἔξεποντα ἐπιτακτὸν ἀνήρ
μέτ' ἕρον. θεῖν δ' ἀφευνήτῳ περ ἔμπαις ὅχει
δύνασθεν Αἴγατας ἀγασθείς.
πρός δ' ἑταῖροι καρτερὸν ἄνδρα φίλας
240 ὕδρεγον χείρας, στεφάνουσι τέ μιν ποι-
ας ἐρεπτον, μειλιχίοις τε λόγτοις
3 ἀγαπάοντ' αὐτίκα δ' Ἀελίου θαυ-
μαστὸς υἱὸς δέρμα λαμπτρόν
έννεπεν, ένθα νιν ἐκτάνισαν Φρέσου μάργαροι.
ἡλπετο δ' οὐκέτι οἱ κείνον γε πράξασθαι πόνον.
6 κείτο γάρ λόχημα, δράκοντος
δ' εἴχετο λαβῖστατην γενύων,
245 δε πάχει μάκει τε πεντεράντερον ναῦν κράτει,
τέλεσσεν δὲν πλαγαὶ σιδέρου.
μακέρα μοι νείσθαι κατ' ἀμαξίτον· ὥ-
ρα γάρ συνάπτει καὶ τινα
240

245. πάχει=μάκει schol. Lycophr. 175, p. 81, 33 Scheer

231. αἰδόλος Heyne¹, Mommensen (imperf. ab αἰδόλῳ), iam Paus (sed prass. ab αἰδόλῳ = αἰδόλῳ) αἰδόλος codd. (et E', ubi αἰδόλον haud recte legit Drachmann) ἄδ-
λος (pro αἰδόλοις scriptum) had recte Boeckh, cf. Δάρκον Apoll. Rhed. III 471 (v.l. αἰδόλην) in codd. et ap. Herodian. II p. 708, 16 Lentz = Et M. 332, 0 et Mosch. Eus. 74 (cum nota αἰδόλων in marg. cod. F. cf. W. Böhler, *Die Eusebe des Moschos*, Wiesbaden 1960, p. 110 adn. 10); ad oī. cf. Ol. 11, 8 (Ταΐζεται); sed nationem vocis αἰδόλος cf. Eust. loc. 549 δεκάτη, Hippocr. Mal. II 174δια αἰδόλων et vid. E. schol. Apoll. Rhed. loc. cit., Herodian. cit., Heyne² v. λόχημα, quae omnia se-
sterniora cumdem sensu κανέντι παρόντες testantur; adde demissio schol. Hom. Od. XX 17 (ad αἰδόλοις); minus probanda videtur explicatio eorum (Bettmann, Le-
xiz. II p. 87 sq., Frisk, Chantzauri) qui δᾶλοι, δᾶλος ab εἴλει, "comprimere", "co-
hibere" duci putant, cf. Genit. Plautic. II pp. 80-1 234-6. παπούδημανος
αἰδόλης perierunt in B 134. παπούδημανος H³ Heyne: παπούδημανος H⁴ et sell.
αἰδόλης perierunt in B 134. παπούδημανος H³ Heyne: παπούδημανος H⁴
codd. | ποτεῖς Ε' βασιστῇ θεῖοντες Σ' | δέσμονες Pauw, Heyne: θέμος G θέμος λΗΣ

non lo turbava il fuoco, grazie agli ordini
della straniera esperta d'ogni farmaco,
ma, tirato l'aratro,
legate le nuche bovine
235 agli arnesi fatali,
e vibrando nei fianchi robusti
il pungolo molesto,
il forte eroe complì nella misura impostagli
la sua fatica. Uriò,
pur nel muto dolore,
Eeta ammirando la forza.

Ant. II Al vigoroso eroe tendevano le mani
240 i compagni coprendolo
con serpi d'erba e lo felicitavano
con parole soavi.
E subito il figlio mirabile d'Elio
indiecò la fulgida pelle
dove il coltello di Frizzo l'aveva distesa.
Sperava ch'egli mai potesse compiere
quella prova. Giaceva
in una forra e stretta la teneva
con l'avidè mascelle un drago
245 che per larghezza e lunghezza era grande
più d'una nave di cinquanta remi,
costruita a colpi di ferro.

Ep. II Sarebbe lungo tornare per la carreggiata;
il momento opportuno m'incalza;

δέσμος Σ' | ἀνέργεια Η'; ίν διάργεια ΦΕΠΠ' (-ας; Ε") διάργεια (i.e. διάργηση)
Σ' 235. δᾶλοδηλῶν τ' Βγ.: δᾶλοδηλῶν τ' codd. 237. θέμος Schre-
der 238. δᾶλοδηλῶν λι: ad δᾶλον cf. Pylb. 5, 17; 5, 10 239. θέμος Pa-
Mosch.: Επαρτ. ΟΔ δέσμος ΦΕ δέσμος Ε' 240. παπούδημανος το λι ad μελ. λογ.
cf. v. 128 241. δέσμονες ΚΖ Πα-Μοσχ.: Επεν' 18 242. Eustathius Cf. 143. Eustathius Scheeder,
Seuff-Machler 243. παπούδημανος VEG: παπούδημανος CBN παπούδημανος
ΦΕΠΠ' 246. τίθησιν Η'; (ι)τίθησιν (εψιν) codd. Σ'; ad schema Plauticum
cf. Σ' et Ol. 11, 4; Pylb. 10, 32 247. ad τίθησιν cf. Pylb. 8, 69

οίδην θαυμι βραχύν·	
κολλοῖσθ' ἂγγημαι σοφίας ἐπέροις.	
3 κτείνε μὲν γλαυκῶπα τέχνας ποικιλνωτὸν δφιν,	
δοῦλον τε Μήδειαν σὺν αὐ-	445
τῷ, τὸν Πελιασφόνον.	
ἔν τ' Ὀκεανοῦ κελάγεσσοι μέγεν πόντῳ τ' Ἐρυθρῷ	
6 Λασινῆν τ' ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων·	
ἔνθα καὶ γυνάν ἀθέλοις ἐπεδεί-	450
ξαντο κρίσιν ἐσθίστος ἀμφές,	
— καὶ συνέννασθεν, καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς	
255 τικερτ ἀρόσραις τουτάκους ὑμετέρας ἀ-	
κτῖνας δῆλοις δέξιατο μοιρίδιον	
3 δῆμαρ ή νάκτες· τόθι γάρ γένος Εὐφά-	455
μου φυτευθέν λοιπὸν αἰτί-	
τέλλετο· καὶ Λασιδαιμονίων μειχθέντες ἀνδρῶν	
ῆθεσσον διν ποτε Καλλίσταν ἀπόκησαν χρόνῳ	460
6 νᾶσον· ἔνθεν δ' ὅμη Λετοί·	
δας ἔπορεν Λιβήνας πεδίον	
260 σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλλειν, ἀστο χρυσοθρόνου	
διανέμειν θεῖον Κυράνας	465

153. Ιεθίστος cf. v. 79 adn. 158. Καλλίστα cf. Herod. IV 147.4; Callim. fr. 756.1 Pl.; Apoll. Rhod. IV 1717 sq.

158. ἔπορος Φ 150. ὁ δημόσιος ΦΕΦ: δημόσια ΖΒΕΘ | αὐτὸν ΒΙΕΔ: αὐτὸν θ εὐθό CΞΦ (αὐτ. τῷ δέραι δένει Ηεύη, αἱδί αἴα | παλαιοφόνος Ρ΄ΗΙ), Didymus ap. Σ: παλαιοφόνον Υ παλαιοφόνον Ζ ζελιασφόνον Ζ ζελιασφόνον ΦΕΦ: πελία ρέον Β Πελία ρέον Chærer ap. Σ Ηεύησαν Didymus ap. Σ Πελία ποτόν Wackenagel, «Glossa» IV 191, p. 142 sqq., sed συνέ πανταν inventat; ad Πελαιασφόνον cf. v. 151. δη-

δροφόνον 151. Ἐρυθρός scripsit coll. Herod. IV 37: ἔρ. codd. et
edid. 151. κρίσιν] αἴτη Hermann, Note p. 119 metri causa (F)!! Kayser, «Heidelberg. Jahrb. d. Literatur» LXI 1858, p. 41 διεπειπαν σύντονο Schroeder cum re-
spōta. cho. — επίτ., αἱδί αἴα, sed ad secundam επίτην syllabam longam solutam (.....-.....) cf. Nem. 6 st. 7 l.—.....; Isth. 1 ap. 6 | ἀρητό C² (cum gl. ομηρός ἀρη-

C² in marg. inf. 155. περίπη] αἴτη Hermann, De dial. p. 149 ε. Σ, accepterunt

un breve sentiero conosco:
e di molti sono guida nell'arte.
Il serpente dagli occhi glauchi, dal dorso maculato,
250 o Arcessilo, con l'inganno egli uccise,
e con l'assenso di lei rapì Medea,
l'assassina di Pelea.
Si mescolarono alle plaghe d'Oceano,
al mare Rosso
e alle donne omicide di Lemno:
dove dettero prova delle membra
445 nelle gare il cui premio era una veste,

Str. 12. e giacquero con quelle.
255 Fu allora che un giorno fatale,
o una notte, accolse in campi stranieri
i vostri raggi di prosperità;
fu qui piantata la stirpe d'Eufemo
455 e sempre nel tempo fioriva;
poi commessi alla vita spartana
migrarono, dopo, nell'isola
una volta chiamata Callista;
donde il figlio di Leto a voi diede
460 di rendere prospera col favore dei numi
la pianura di Libia e governare
la divina città di Cirene
dal trono d'oro,
465

Schroeder, Snell-Machler, Turyn, sili alia | ἀριστεραν B Ps.-Musch.: δρόσησιν rell. codd. | δημόσιας C²A | ad ποτόνος cf. Pyth. 9.14 | δηρηνος codd.: δηρηνος Her-
mann, De dial. p. 149, accepterunt Schroeder, Snell-Machler; δηρηνος: δηρηνος ad
επιτη(α)s per appositionem relata certum Turyn | δηλον ΖΒΕΘ ΖΒΕΘ
CΦ 156. νίκην: C²B: νίκην Φ Ps.-Musch. νίκηνς C²EΦ | διν Σ 157.
τελέστων Ε-τετ B | παρατίθεται Schroeder: παρατίθεται codd. 158. θέτων ΖΒΕΘ
ΦΦ² Hermann, Ennend. p. 143 (ε. θε- θε): θέτων ΖΒΕΘ note n. codd. θέτων ΖΒΕΘ
τον Chærer ap. Σ, Snell-Machler θέτων τον τον ΖΒΕΘ, Notes criticæ p. 47.
Turyn; ad διεπειπαν cum διν cf. fr. 119.1. διν ΖΒΕΘ καρπόσιδε; ad artic. οντι-
σιαν cf. Pyth. 1.77 adn. | ἀρητόν ΖΒΕΘ 159. θέτω ΖΛ 160. διτον τη H²